

χρεωμένοι νὰ φορτόνῃσι καὶ ἐκφορτόνῃσιν αὐτὰ συγχρόνως καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, ν' αὐξήσωσι τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κουλῇ· ἡ τοιαύτη δὲ σύμπτωσις θὰ ἐπήρξῃτο συνεχῶς ἐὰν τὸ ἐκ Καλιφορνίας ἀποπλέον ἀτμόπλοον ἐξετέλει τὸν διάπλοον τοῦ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ταχύτερον. Τέλος, ἡ κυβέρνησις τῆς Οὐασιγκτῶνος, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ διότι πληθύνει ἐπιχορήγησιν, μανθάνουσα ὅτι τὰ ἀτμόπλοα θύναται νὰ καταστήσωσι συντομώτερον τὸν διάπλοον, ἵσως θὰ ἐνεδιάλλετο εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν ἐταιρείαν νὰ ἐλαττώσῃ τὸν χρόνον τὸν ὠρισμένον νῦν διὰ τοῦ συμβολαίου.

Ἡ θαλασσοπορεία ἄρα πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα τῆς καταλείποντες δ' αὖριον τὴν Κίταν, θὰ καταλείψωμεν τὴν Ἀμερικὴν. Ῥίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἀνακεφαλαιώσωμεν τὰς ἡμετέρας ἐντυπώσεις.

Ναί, εἶναι μεγάλη, ἐνδοξὸς χώρα. Ναί, ἔχετε δίκαιον νὰ σεμνόνησθε δι' αὐτήν, νὰ χύσητε, ἂν δεήσῃ, τὸ ὑμέτερον αἷμα διὰ τὴν νεαρὰν καὶ εὐγενῆ πατρίδα. Ἔθνος μόλις φυνὲν ἐκ τῆς ἐπαφῆς παρθένου ἐδάφους καὶ τῶν διαφόρων φυλῶν, κατέχετε ἤδη τὴν ἀρετὴν ἥτις εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος τῆς προαγωγῆς, εὐημερίας καὶ δόξης τῶν μεγάλων λαῶν. Εἰσθε ἀγαθοί, ἀληθεῖς, ἐνθερμοὶ φιλοπάτριδες. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ὅν οἱ κτείρω ἀνθ' ὑμῶν, ἀπέδειξε τοῦτο. Δὲν ἐξετάζω ἂν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποσοβῇ ὁ πόλεμος οὗτος· ἐὰν οἱ μὲν Βόρειοι ποιήσητε μετρίαν χρῆσιν τῆς ὑμετέρας νίκης, οἱ Νότιοι δὲ δεχθῇτε τὴν χεῖρα τῶν ὑμετέρων ἀδελφῶν, ἀρκεῖ νὰ ὀρέξωσιν αὐτὴν εἰλικρινῶς· ἐὰν ἀμφότεροι παραιτήσητε τὰ πάθη καὶ τὰ μίσῃ· ἐὰν συνδιαλλαχθῇτε—ἂν ἡ συνδιαλλαγή ᾖ δυνατὴ—πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα λύονται. Δὲν ἀπέχει ἔτι πολὺ ὁ χρόνος τοῦ ἀδελφοκτόνου ἀγῶνος, ὥστε τοιαύτας συμβουλὰς, καὶ παρ' ἄλλων καλλιτέρων γενομένας, δὲν δέχεσθε. Πικραλείπω

ἐπίσης τὰς κομματικὰς διαιρέσεις ὑμῶν, διότι δὲν τὰς ἐννοῶ. Τὸ κατ' ἐμὲ, οὔτε δημοκράται ὑπάρχουσιν, οὔτε ὀχλοκράται, μόνον δ' Ἀμερικανοὺς γνωρίζω. Ἐνταῦθα εἰδίως θέλω ν' ἀποδείξω ὅτι ἀμφότερα τὰ μέρη ἐδείξατε ἐν τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ τὰς αὐτὰς ἀρετὰς, τὴν αὐτὴν δραστηριότητα, τὴν αὐτὴν ἐπιμονὴν, τὴν αὐτὴν αὐταπάρνησιν· κατὰ τοῦτο δὲ οὔτε νικηταὶ ὑπάρχουσιν, οὔτε νικημένοι. Εἰσθε μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ἀντάξιοι ἀλλήλων, ἔθνος πλήρες ἱκμάδος, ζωῆς, νεότητος καὶ, ἐκτὸς σπουδαίων σφαλμάτων, πλήρες μέλλοντος.

Αἱ αὐταὶ ἀρεταὶ στηρίζουσιν ὑμᾶς εἰς ἄλλον ἀγῶνα ἐπωφελέστερον, ἐνδοξότερον, τὸν ἀγῶνα πρὸς τὴν ἀγρίαν φύσιν. Διὰ τῶν ὑμετέρων ἰδρώτων ἐγονιμοποιήσατε, εἰς διάστημα ἑλαττον αἰῶνος, τὸ ἥμισυ μιᾶς ἡπείρου. Χάρις εἰς τὰς τολμηρὰς ἐπινοήσεις ὑμῶν, εἰς τὸ στιβαρὸν τῶν ὑμετέρων βραχιόνων, ἐδημιουργήσατε θαύματα. Ὁ κόσμος βλέπει ὑμᾶς εἰς τὸ ἔργον καὶ σᾶς θαυμάζει.

Ἐὰν ἡμεῖς τὰ τέκνα τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, μὴ κλείοντες τὴν ὁδὸν τὴν προόδου ἐν ἧ θὰ μεταβληθῇ τὸ μέλλον ἡμῶν, ἐμμένωμεν εἰς τὰ παρόντα—συνέχειαν λογικὴν, φυσικὴν, τακτικὴν τοῦ ἡμετέρου παρελθόντος εἰς τὰς ἀναμνήσεις, εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἥθη ἡμῶν—ἂν ἀπονέμωμεν σέβας εἰς τὰς ἐπιτυχίας ἃς ἤρατε ὑπὸ τὴν αἰγίδα θεσμῶν οἵτινες, ἐπὶ πολλῶν οὐσιωδῶν μερῶν, εἶσι τὸ ἐναντίον τῶν ἡμετέρων, ταῦτα εἰσὶν ἀπόδειξις τῆς ἀμεροληψίας ἡμῶν, οἱ δὲ ἐπαινοὶ μας διὰ τοῦτο ἀποδεικνύονται κολακευτικώτεροι· διότι, ἂς μὴ πλανώμεθα, ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ὁ φυσικὸς ἀνταγωνιστὴς τῆς Εὐρώπης. Ὅμιλῶ δὲ περὶ τῆς ὑμετέρας Ἀμερικῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὁμιλῶ περὶ τῆς Εὐρώπης οἷα ὑπάρχει, οἷα ἐσχηματίσθη διὰ τῶν αἰώνων καὶ ὅχι οἷαν οἱ ἰδεολόγοι ἐπλάσαν εἴτε κατ' εἰκόνα ὑμῶν, εἴτε κατὰ πρότυπον ὑπ' αὐτῶν ἐπινοηθέν. Οἱ πρῶτοι ἐλθόντες, οἱ πρόδρομοι τοῦ νῦν μεγαλείου ὑμῶν, οἱ σπεῖραντες τὸν σπόρον, ἦσαν ἐκ τῶν δυσηρε-

στημένων. Ἐσωτερικαὶ διαφωνίαι, καταδιωγμοὶ θρησκευτικοὶ ἀπέσπασαν αὐτοὺς τῶν ἐστιῶν των καὶ ἔρριψαν εἰς τὰς ὑμετέρας ἀκτὰς ἔφεραν δὲ μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἐφύτευσαν εἰς τὴν γῆν τῆς νέας πατρίδος των τὴν ἀρχὴν δι' ἣν ἐπολέμησαν καὶ ὑπέφεραν. Ὁ ταύτην κατέχων θεωρεῖται ἐλεύθερος κατὰ τὴν μεγαλητέραν σημασίαν τῆς λέξεως καὶ ἐπειδὴ οὕτως ἅπαντες εἰσθε ἐλεύθεροι, ἕκαστος ὑμῶν εἶναι ἴσος πρὸς τοὺς ἄλλους. Ἡ χώρα ὑμῶν εἶναι ἄρα τὸ κλασσικὸν ἔδαφος τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος, καὶ τοιαύτη ἐγένετο διὰ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἡ Εὐρώπη ἐξώρισεν ἐκ τῶν κόλπων της. Ἴδου πῶς ὑμεῖς, σύμφωνα πρὸς τὴν πρόσφατον καταγωγὴν σας, καὶ ἡμεῖς διὰ γενέσεως ὅλως ἁλλοίας, ἥτις ἀπόλυται σχεδὸν εἰς τὸ σκότος τῶν χρόνων, εἴμεθα ἀνταγωνισταί. Ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος εἶναι ἴσως μᾶλλον φαινομενικὸς ἢ πραγματικὸς. Δὲν εἰσθε ἴσως τόσο ἐλεύθεροι οὔτε τόσο ἴσοι μεταξὺ ὑμῶν ὅσον φρονοῦσιν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἡ παλαιὰ κοινωνία βέβαια δὲν ἐμπεδοῦται τόσο οὔτε διαιρεῖται τόσο εἰς φυλὰς ὅσον πιστεύετε. Ἀλλὰ μὴ συζητῶμεν τοῦτο τὸ ζήτημα, διότι πολὺ θὰ μακρυγορήσωμεν ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀμοιβαίας πεποιθήσεις ἡμῶν, ἢ συζητήσεις εἰς οὐδὲν θ' ἀπολήξῃ. Περιορίζομαι ὅθεν νὰ εἶπω ὅτι ὅσον περιηγοῦμαι καὶ προβαίνω εἰς τὴν ἡλικίαν, τόσο πεύθομαι ὅτι τὸ βάθος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων πανταχοῦ τυγχάνει τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι αἱ διαφωνίαι εὐρηνται κυρίως ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ. Πανταχοῦ τὰ αὐτὰ βλέπω πάθη, τοὺς αὐτοὺς πόθους, τὰς αὐτὰς ἐξαιπάτας καὶ λειποψυχίας καὶ μόνον δὲ κατὰ τὸν τύπον ὑπάρχει διαφορά.

Ἀλλὰ προσφέρετε τῷ κόσμῳ ὅλῳ ἐλευθερίαν καὶ ἰσότητα εἰς τὸ μαγικὸν δὲ τοῦτο γόητρον τῶν δύο τούτων ὀνομάτων μᾶλλον ἢ εἰς τὰ ὑμέτερα χρυσωρυχεῖα ὀφείλετε τὴν συρροὴν τῶν μεταναστῶν καὶ τὴν καταπληκτικὴν, ταχεῖαν καὶ συνεχῇ αὐξήσιν τοῦ λαοῦ ὑμῶν. Ἡ Ῥωσσία, ἡ Οὐγγαρία ἔχουσι πολλὰς χέρσους γαίας καὶ ἡ Ἀλγερία πάσχει ἀπὸ ἐλλείψεως βραχιόνων· ἀλλ' οὐδεὶς

ἀπέρχεται εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Οἱ Ἀγγλοὶ μεταναστεύουσι ὡσαύτως καὶ εἰς Αὐστραλίαν, ἀλλ' αὕτη εἶναι πάλιν Ἀγγλία, καὶ μάλιστα Ἀγγλία ἥτις ὁμοιάζει πρὸς ὑμᾶς περισσότερον ἢ πρὸς τὴν μητρόπολιν. Τὸ πολὺ ἄρα τῶν μεταναστῶν διευθύνεται πρὸς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν. Διατί; Πρῶτον μὲν διὰ νὰ εὕρωσι ἄρτον, πόρον δηλ. ὃν δὲν δύνανται νὰ εὕρωσιν εἰς τὴν λίαν κατακνημένην Εὐρώπῃν, ἔπειτα δὲ ἵνα εὕρωσι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰσότητα. Ἀγνοῶ ἂν ᾔσθε εἰς κατάστασιν νὰ παράσχητε αὐτοῖς εἰς δόσιν συνάδουσιν πρὸς τὰ ὄνειρά των τὰ δύο ταῦτα ἀγαθὰ ἅτινα ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας της τόσο ἐπιποθεῖ· πλὴν προσφέρετε αὐτοῖς χωρὸν, καὶ ὁ χωρὸς οὗτος πλουτίζει ὑμᾶς καὶ θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς πλουσίους, διὰ τὸν λόγον ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε τ' ἀπαιτούμενα προσόντα ὅπως ἐκμεταλλευσθῇτε αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα τῶν γερμανικῶν καὶ κελτικῶν φυλῶν κατέχουσι ταῦτα καὶ ἀναπτύσσουσι ἐρχόμενα εἰς ἐπαφὴν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὀδηγούμενά ὑπὸ τῶν ὑμετέρων παραδειγμάτων. Καὶ ἄλλα κράτη ἔχουσι χωρὸν παραδείγματος χάριν τὰ ἀκαλλιέργητα ἐκεῖνα μέρη (prairies) τῶν δημοκρατιῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἀνθρώπους μόνον περιμένουσι, δυναμένους νὰ γίνωσι κύριοι τῶν θησαυρῶν των· ἀλλ' ἐκτὸς τῶν προσκομμάτων, ὅσα παρεμβάλλει τὸ κλίμα, οἱ κάτοικοι δὲν εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ παλαίσωσιν ἐρρωμένως πρὸς τὴν φύσιν· καὶ τοὶ δὲ ἀνέγραψαν ἐν τῇ σημαίᾳ των τὰς λέξεις Ἐλευθερία καὶ Ἰσότης, οὐδεὶς περιπίπτει εἰς τὴν παγίδα. Στρατιῶται, ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοηθέντες, ἀνατρεπόμενοι περιοδικῶς ὑπὸ ἀντιζήλων, κρατοῦν εἰς τὰς χεῖράς των τὴν δῆθεν ἐλευθερίαν ταύτην, ἡ δὲ ἰσότης συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὑποκύπτωσιν ὅλοι εἰς τὰς θελήσεις καὶ τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ἐφημέρων τούτων κυρίων. Ἐρχονται ἄρα παρ' ὑμῖν ζητοῦσι δ' ἄρτον, ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ κοινωνικὴν ἰσότητα, καὶ εὐρίσκουσι χωρὸν, δηλ. τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἰσότητα τῆς ἐπιτυχίας, ἂν

συνεκρόμισαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ τοὺς ἀπαι-
τουμένους ὅρους ὅπως εὐδοκίμησιν.

Εἶπον ὅτι πάντες θαυμάζουσιν ὑμᾶς·
πλὴν καὶ πάντες δὲν ἀγαπῶσιν ὑμᾶς. Οἱ
ἐξ ἡμῶν κρίνοντες ὑμᾶς ἀποκλειστικῶς ὑπὸ
τὸ πρῖσμα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἰδεῶν, διορῶσιν
ἐν ὑμῖν μόνον ἐχθροὺς τῶν θεμελιωδῶν ἀρ-
χῶν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. Ὅσον ἐκτιμῶσι
τὰ ἔργα ὑμῶν — καὶ, ἐκτὸς ἂν ἦναι τυ-
φλοὶ, ὀφείλουσι νὰ τὰ ἐκτιμῶσι — τόσον
θαυμάζουσι μὲν, ἀλλ' ἥττον ἀγαπῶσιν ὑ-
μᾶς. Θὰ προσθέσω δὲ ὅτι φοβοῦνται ὑμᾶς,
φοβοῦνται τὰς ὑμετέρας ἐπιτυχίας ὥς ἐπι-
κίνδυνον παράδειγμα διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ
προσπαθοῦσι νὰ ἀναχαιτίσωσι τὴν εἰσβολὴν
τῶν ὑμετέρων ἰδεῶν. Οὗτοι ἀποτελοῦσι τὴν
μειονοψηρίαν, ἐνῷ οἱ ὑμέτεροι φίλοι εἰσὶ
πολυαριθμότεροι, διορῶντες ἐν ὑμῖν τὸ πρω-
τότυπον καὶ τὴν τελευταίαν παράστασιν
τοῦ πολιτισμοῦ. Ἔχετε ὑπὲρ ὑμῶν ὅλας
τὰς συμπλοκάς των· ἔχουσι δὲ τὸν διακα-
έστρον πόθον, ἂν ὅχι πολιτικῶς, ὅπερ δὲν
τολμῶσι πάντοτε νὰ ὁμολογῶσι, τοῦλάχισ-
τον κοινωνικῶς, ὅπερ στεντορείως κηρύτ-
τουσι, νὰ μεταμορφωθῶσι κατὰ τὸ ὑμέτε-
ρον παράδειγμα. Ὑπάρχει καὶ τάξις τρί-
τη — οἱ εἰς τὰ πάντα ἀγογγύστως ὑπεί-
κοντες· καὶ ἡ γνώμη τούτων εἶναι ἡ μάλ-
λον διαδεδομένη. Καί τοι δὲν ἀγαπῶσιν ὑ-
μᾶς, οὐχ ἥττον εἰσὶ πρόθυμοι νὰ ὑπακύψω-
σιν εἰς ὑμᾶς, νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς ὑμε-
τέρας ἀρχάς, τὰ ὑμέτερα ἥθη καὶ ἔθιμα,
τοὺς ὑμετέρους θεσμούς. Μοιραίως, ἀναπο-
φεύκτως ἡ Εὐρώπη θ' ἀναδειχθῇ Ἀμερικὴ.
Ταῦτα δοξάζουσι.

Τὸ κατ' ἐμὲ, οὔτε τοὺς φόβους τούτους,
οὔτε τὰς ἐλπίδας συμμερίζομαι. Δὲν πιστεύω
εἰς τὸ δῆθεν μοιραῖον τοῦτο, καὶ ἰδοὺ πῶς
σκέπτομαι.

(Παραλείπομεν ἐνταῦθα διαφόρους τοῦ
συγγραφέως κρίσεις περὶ Ἀμερικῆς καὶ Ἀ-
μερικανῶν, διότι ἥκιστα ἐνδιαφέρουσι τὸν
Ἕλληνα ἀναγνώστην. Τὸ συμπέρασμα εἶναι
ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πολλὰ ἄχρι τοῦδε
ἔπραξαν, χάρις εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν,
καὶ ὅτι περισσότερα θὰ πράξωσιν ἐν τῷ

μέλλοντι· ὁμολογούμενως δὲ αἱ προρρήσεις
τοῦ ἐπαληθεύουσιν.)

(24 Ἰουλίου). Μόλις ὑποφώσκει ἡ ἡμέρα
καὶ οἱ ἐπιβάται συνέρχονται εἰς τὸ κατὰ-
στρωμα, δεξιόθεν δὲ καὶ ἀριστερόθεν βλέ-
πομεν τὴν ξηρὰν, ἥτοι κλιτύας συδένδρους ἢ
χλοηφόρους, ὀρυζῶνας καὶ τὰ περίχωρα τῶν
ὀρέων, τούτων ἀποκρυπτομένων ὑπὸ λευκῶν
ἀτμῶν, οἵτινες φαίνονται ἐξερχόμενοι ἐκ
λουτροῦ. Ἀνω τῆς κινητῆς ταύτης αὐλαίας
ὀρώμεν τὰς πλευράς κολοσσιαίου κώνου, οὗ
τὴν κορυφὴν περιβάλλουσιν ἄλλα νέφη· εἶ-
ναι δὲ τὸ Φουτζιγιάμα, ἡφαίστειον ἐσβεσμέ-
νον, ὑψοῦν τὸν κρατῆρά του 14 χιλιάδας
πόδας ἄνω τῆς θαλάσσης. Πλησιάζοντες
πρὸς τὴν παραλίαν βλέπομεν πολυαρίθμους
ὀφόρμους σκιαζομένους ὑπὸ μεγάλων δέν-
δρων, ἔχοντας ἔνθεν καὶ ἔνθεν οἰκίας, βρί-
θοντας τζογκῶν, τῶν μὲν ἀγκυροβολου-
σῶν, τῶν δὲ κινουμένων διὰ κωπῶν ἢ ἰστί-
ων ἐκ καλάμων λεπτῶν. Πολλὰ τῶν ἄλλο-
κώτων τούτων πλοίων, ἅτινα ἀνακαλοῦσιν
εἰς τὴν μνήμην τὰς τριήρεις τῶν ἀρχαίων,
πλέουσι πλησίον τῆς Κίνας. Οἱ ἐν αὐτοῖς,
ὄρθιοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ γυμνοί,
ἐκτὸς ὑφάσματος ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν
γονάτων, κινοῦσι τὰς κώπας καὶ ᾄδουσιν
ἐν χορῷ. Τὰ εὐστροφὰ ταῦτα καὶ χαλκό-
χροα σώματα εἰσὶν ἀθλητικὰ καὶ ἔχουσι μέ-
λη λίαν σύμμετρα.

Μικρὸν πρὸ τῆς ὀγδότης ὥρας εἴμεθα πρὸ
τοῦ ὄρμου τῆς Γιοκοχάμας. Τὸ ἀτμόπλοον
παρακάμπει βραδέως τὰ περίχωρα ἅτινα
στέφουσι λαμπρὰ κωνοειδῆ δένδρα καὶ ἰστοὶ
τῆς βρεττανικῆς καὶ ἄλλων πρεσβειῶν,
μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰσπλέομεν εἰς τὸν ὄρμον,
ὅστις εἶναι κεκαλυμμένος ἀπὸ ἰστιοφόρα
καὶ ἀτμόπλοα διαφόρων ἐθνῶν. Μεγάλαι
καὶ μικραὶ τζόγκαι ἰθαγενῶν εἰσὶν εἰς ἀέ-
ναν κίνησιν, ἀπωτέρω δὲ φαίνονται ἱκανὰ
πολεμικὰ πλοῖα, φέροντα τὰς σημαίας τῆς
Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων
Πολιτειῶν, καὶ πρὸ ἡμῶν, κατὰ μῆκος τῆς

προκυμαίας, ὑπάρχει σειρά ωραίων οἰκιῶν, ὧν τινες ἔχουσι δένδρα.

Ἀκριβῶς τὴν ὁγδόην ὥραν ἡ Κίνα ἀγκυροβολεῖ καὶ μικρὸν πρὸ τῆς ἐνάτης, ἀκρι-

βῶς ὅπως ὑπεσχέθησαν ἡμῖν ἐν ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, ἀποβιβαζόμεθα εἰς τὸ ἔτι μυστηριώδες ἔδαφος τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ ἀνατέλλοντος Ἡλίου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

Λήγοντος ἐνταῦθα τοῦ πρώτου μέρους τῆς συγγραφῆς τοῦ Κ. δὲ Χούβνερ, νομίζομεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν πληροφορίας τινάς, αἱ ἐρανιζόμεθα ἐκ διαφόρων νεωτάτων συγγραφῶν.

Ἐν πρώτοις παραθέτομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποβιώσαντος προφήτου τῶν Μορμόνων Μπρίγχαμ Γιούγκ, τοῦ Μωιάμεθ τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως ἄλλοι ἀπεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ δύο ἄλλων Μορμόνων, τοῦ νῦν προέδρου Τζὼν Ταίλωρ καὶ ἐνὸς τῶν ἀρχαιοτέρων ἀποστόλων, τοῦ Ὀρσων Πράτ (*Orson Pratt*). Περὶ τοῦ Μπρίγχαμ ὁ ἀναγνώστης εὕρισκεν ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν σημειοῦμεν τάδε. (Ἴδε τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐν σελ. 138—140).

Ὁ Τζὼν Ταίλωρ ἐγεννήθη τὴν 1 Νοεμβρίου 1808 ἐν Ἀγγλίᾳ· μεταναστεύσας δ' ἐν Ἀμερικῇ ἠσπάσθη τὸν μορμωνισμόν καὶ χάρις εἰς τὴν εὐφυίαν καὶ τὴν παιδείαν τοῦ κατέλαβε διάφορα ἀξιώματα ἐν τε τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εἶναι συγγραφεὺς διαφόρων βιβλίων περὶ τῆς μορμονικῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Ὀρσων Πράτ εἶναι Ἀμερικανὸς, γεννηθεὶς εἰς Χάρτφορντ (ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Οὐάσιγκτωνος) τὴν 7[19 Σεπτεμβρίου 1811 καὶ

θεωρεῖται εἰς τῶν ἐξοχωτέρων ἱεροκηρύκων, ὁ «ἀπόστολος Παῦλος» τῶν Μορμόνων· τυγχάνει δὲ εἰς τῶν 12 ἀποστόλων.

Τὴν 7 Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀλμυρᾶς Λίμνης πολυάριθμος ἐκ Μορμόνων συνέλευσις ἢ σύνοδος· προέκειτο δὲ νὰ ἐπικυρωθῶσι τὰ τελεσθέντα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μπρίγχαμ Γιούγκ καὶ νὰ κανονισθῶσι τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν τῷ μέλλοντι.

Οἱ δώδεκα ἀπόστολοι εἶχον ἀποφασίσει προλαβόντως ὅτι οὐδεὶς θὰ διαδεχθῇ τὸν Μπρίγχαμ Γιούγκ ὡς προφήτην· ὅτε ὁμως καὶ αὐθις συνῆλθον, οἱ ἀπόστολοι κατείδον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορίσωσι τινὰ ἵνα διευθύνῃ τὰς συζητήσεις· τοιοῦτος δὲ διορίσθη ὁ Τζὼν Ταίλωρ.

Κυρίως ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν, νὰ ἀναζωογονήσωσι τὴν πίστιν. Ἐκτὸς δὲ τῶν 12 ἀποστόλων, εἶχον συνέλθει οἱ ἐβδομήκοντα, τὸ τάγμα τῶν τιμωρῶν Ἀγγέλων, οἱ ἱερεῖς καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Μελχισεδέκ, οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι τοῦ Ἀαρὼν, τριακόςιοι τριάκοντα ἐπίσκοποι, κτλ., ἐν ὅλοις δισχίλιοι περίπου ἱερωμένοι, ἐκτὸς μυριά-